

мѣ пѣшатъ да иѣдемъ живъ, но закълнѣвамъ те
 за иѣме пресвѣтѣа Богородицы, да не мѣ фѣр-
 лашъ въ морѣ то, а ми да мѣ тѣриши въ єдинъ
 ковчѣгъ, та да мѣ занесѣши коды онаа свѣтѣа
 цѣрква, тамъ да мѣ закопашъ и за това ще ти
 заплаати свѣтѣа Богородица: єто, и азъ ти ѡста-
 вамъ ѡ мой пары сто жалтицы, а прочѣи те, що
 ще да ѡстанатъ, да ги дадѣши на цѣрква та за спѡ-
 менъ за моѣта дѡша: това рѣклъ и оумрѣлъ, и
 слѣдъ три дни послѣ дѡшла геміа та оу цари-
 градъ, и го изнѣли оумрѣлатъ ѡ геміа та, и рѣ-
 кли на поповѣте да го ѡпѣлатъ по законъ Христѣ-
 анскѣй, и го ѡпѣали, тогѣва свѣщеннико ѡбѡ-
 рилъ ковчѣгатъ и видѣлъ че нѣма да смърди като
 дрѡги мертвецъ, и го посыпалъ крестовѣднѡ со
 землѣа по законѣ, и говорилъ: господна землѣа,
 и прочѣа, и єдинъ ѡ гемиджитѣ заграбилъ ѡ во-
 да та, коѣто давала исцѣлѣнѣе, и посыпалъ вразъ
 оумрѣлатъ, и мѡ рѣклъ: ѡ сиромашѣ! колко си
 жалилъ да піешъ ѡ тамъ свѣтѣа вода, и не си се
 судестѡилъ, а ми понѣ (барѣмъ) мѣртавъ се нѣа
 датѣ посыпемъ, и излиѣлъ вода на нѣгъ, и така
 ѡ преслѣвнихъ твоихъ чѡда коѣа мати ѡжи-
 велъ и станѣлъ оумрѣлатъ, и пакъ сѣднѣлъ да
 благодарѣи пресвѣтѣа Богородица. На такова оу-
 диклѣнѣе, тѣа, що бѣли тамъ много се чѡдѣли,
 а по много се чѡдѣли гемиджитѣ, защо видѣли,
 кога оумрѣлъ, и четвѣртый дѣнь го видѣли, че
 ѡживѣлъ като лѣзаръ, коѣто ѡживѣ въ четвѣрты-
 атъ дѣнь. Той що ѡживѣлъ, толкова много се по-
 кажалъ благодарѣнъ на пресвѣтѣа Богородица, и
 ѡстанѣлъ тамъ да слѡгѣва на свѣтѣа Богородица
 доклѣ є живъ, и станѣлъ калѣгеръ со съ сѣчки до-
 бри работы, и много са го человекы пытали, що
 є видѣлъ на ѡныа свѣтѣ, а ѡнъ не имъ казалъ
 нишо: самъ имъ говори: спасѣйтеся братѣа. По-